

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲರ ಜೀವನವನ್ನು ದುಃಖದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಈಗ ಯಾವ ಕಸಿಯನ್ನು ಯಾವ ವಿಧಿಯಿಂದ ನೆಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ಉತ್ತರ: ನಾವೀಗ ದೈವೀ ಹೂಗಳ ಕಸಿಯನ್ನು ನಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಯಾರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ಈ ಕಸಿಯಲ್ಲಿ ಬರತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ದೇವತಾಧರ್ಮದ ಕಸಿಯಾಗಿದೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಸಿಯು ಶ್ರೀಮತದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಆತ್ಮವು ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಗೀತೆ: ಭೋಲಾನಾಥನಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನ.....

ಓಂಶಾಂತಿ. “ಶಿವಭಗವಾನುವಾಚ” ತಂದೆಯು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ- ಶಿವನು ಭಗವಂತನೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಶಿವಭಗವಾನುವಾಚ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ, ಶಿವನಿಗೆ ಪರಮ ಆತ್ಮನೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಶಿವನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಪುನಃ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ- ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿದಾತ ಶಿವನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಈಶ್ವರ, ಭಗವಂತ, ಪ್ರಭು ಎಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವನಿಗೆ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೂ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಎಲ್ಲರ ಅಂತರಾಳವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು. ಶಿವತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಯಾರದೇ ಅಂತರಾಳವನ್ನು ಬಲ್ಲವನಲ್ಲ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಕಲ್ಪದ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಶಿವನೆಂದಾಗಿದೆ, ಪರಮ ಆತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವೂ ಸಹ ಆತ್ಮರಲ್ಲಿವೆ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ, ಆತ್ಮದ ಹೆಸರು ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ಹೆಸರು ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಅವರ ಹೆಸರೇ ಆಗಿದೆ- ಶಿವ, ಅವರು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಶರೀರದ ಹೆಸರಿಲ್ಲ, ಇವರು ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಅವರೂ ಸಹ ಪರಮ ಆತ್ಮ ಅರ್ಥಾತ್ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನನ್ನ ಹೆಸರು ಶಿವ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಹೆಸರನ್ನಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಶಿವ. ಅವರ ಹೆಸರು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ, ಶಿವ. ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಪರಮ ಆತ್ಮ ಶಿವನೆಂದಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಈಶ್ವರ ಅಥವಾ ಪ್ರಭು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೆಸರಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಪರಮ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಹೆಸರಂತೂ ಬೇಕಲ್ಲವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಡ್ರಾಮಾ ಪ್ಲಾನನುಸಾರ ಶಿವನೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅತಿದೂರವಿರುವಂತಹ ಪರಮ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪರಮ ಆತ್ಮನು ಈ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಶಿವನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ಗಾಡ್ ಫಾದರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ, ಆ ಫಾದರ್ ನ ಹೆಸರಾಗಿದೆ ಶಿವ. ಅವರಂತೂ ಗಾಡ್‌ಫಾದರ್ ಶಿವನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಹೆಸರು ಶಿವನೆಂದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಶಿವಜಯಂತಿಯನ್ನೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂಗದ ಹೆಸರೇ ಆಗಿದೆ- ಶಿವ. ಅವರು ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರೂ ಆದರು, ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಉವಾಚ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳನ್ನಿಡುವ ಕಾರಣ ಗೊಂದಲ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನೀವೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರಿಗೆ ಪಾತ್ರವನ್ನಿಭಿನಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಶರೀರವು ಸಿದ್ಧವಿದೆ. ಶಿವತಂದೆಯೂ ಸಹ ಬಂದು ಶ್ರೀಮತ ಅಥವಾ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮತ್ಭಗವಾನುವಾಚ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಶಿವನಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪಿತನೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಪ್ರಜಾಪಿತನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರು ಶಿವತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ರಚನೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೇ ಬಂದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸ್ವರ್ಗವು ಅವರ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಸರ್ವರಿಗೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವವರು ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಒಂದೇ ಪದವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರ ಜೀವನವನ್ನು ದುಃಖದಿಂದ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮೊದಲು ನೀವೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮದೇ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಮೊದಲು ಕ್ರೈಸ್ತ್ ಮೊದಲಾದವರು ಯುರೋಪಿನ ಕಡೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಇಲ್ಲ ನೀವು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತೀರಿ. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ರಾಜ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಭಗವತಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಆದಿಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ, ಈಗ ಪ್ರಾಯಃಲೋಪವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ದೇವತೆಗಳ ಚಿತ್ರಗಳಿವೆ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ಸತ್ಯಯುಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರು ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಈಗ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸವು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮದವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಅವರು ಈ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು

ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದಿನಜನ್ಮದಲ್ಲ ಅಂತಹ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಂತೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ದೇವತಾ ಮತ್ತು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ತಂದೆಯು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮೊದಲು ಶೂದ್ರರಾಗಿದ್ದಿರಿ ನಂತರ ಶೂದ್ರರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಬ್ರಹ್ಮಾಮುಖ ವಂಶಾವಳಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ತಂದೆ, ಇವರು ದಾದಾ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾವಂಶಿಯಾರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಆತ್ಮನು ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಆಡಂ ಎಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ-ಸರಸ್ವತಿಯು ಆದಂ ಮತ್ತು ಬೀಜ.... ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಎಲ್ಲರ ಮಾತಾಪಿತನಾದರು. ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರರಿದ್ದಾರೆಯೋ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಮನುಕುಲದ ಮೂಲಪಿತನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣಧರ್ಮದಿಂದ ದೇವತಾಧರ್ಮ ಮತ್ತೆ ದೇವತಾಧರ್ಮದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು, ಮತ್ತೊಂದು ಧರ್ಮವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಶ್ವರನನ್ನು ಅಥವಾ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು ಅವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ- ಆತ್ಮವೂ ಬಂದುವಾಗಿದೆ, ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಬಂದುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಂದುವಿನ ಹೆಸರಾಗಿದೆ- ಆತ್ಮ, ಆ ಬಂದುವಿನ ಹೆಸರಾಗಿದೆ- ಪರಮಾತ್ಮ ಶಿವ. ಶಿವನ ಮಂದಿರಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು- ನಾವಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತೇವೆ. ಶಿವತಂದೆಯೂ ಸಹ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೇ ಭಗವಂತನೇ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶಿವತಂದೆಯೇ ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಪ್ರೇಮಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರವು ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅವರು ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಚಿತ್ರಗಳಿವೆ- ವೃಕ್ಷ ಮತ್ತು ಚಕ್ರ. ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಸಮಯವು ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿದೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆಲವರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಇದೇಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನವು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸ್ವದರ್ಶನಚಕ್ರವನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಶಂಖವೂ ನಿಮ್ಮದಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಾಯಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನದ ಶಂಖವನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತೀರಿ, ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಹೇ ಆತ್ಮ, ತಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ಯಾವಾಗ ಸದ್ಗುರು ದಲ್ಲಾಳಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೋ..... ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ತಂದೆಯು ಇವರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನೀವಾತ್ಮರ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ನಿಮಗೂ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ನೀವೂ ದಲ್ಲಾಳಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಶಿವತಂದೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ತಂದೆಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ನೀವೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ- ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುವುದು. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ರಾಜಧಾನಿಯು ಸಿಗುವುದು. ಆ ಆತ್ಮವು ಮತ್ತೆ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಸ್ವದರ್ಶನಚಕ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಾಗಿದೆ- ಹೇಗೆ ನಾವು 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಜಗದಂಬೆಯು ಜಗತ್ತಿನ ತಾಯಿಯಾದರು ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನೂ ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಇವರು ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗಳು ಸರಸ್ವತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಇಲ್ಲ, ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗಳು ಸರಸ್ವತಿಯೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ, ಅವರಿಗೇ ಜಗದಂಬೆ ಎಂತಲೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರಸ್ವತಿಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಭಾಲನೆಗಾಗಿ ಇವರನ್ನು ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಪಾತ್ರವೇ ಹೀಗಿದೆ. ನೀವೀಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ಶಿವತಂದೆಯು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಮಾತಾಪಿತ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಾಲಕ.... ಹೀಗೆ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ತಾಯಿಯಂತೂ ಅಲ್ಲ. ಶಿವನು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಇವರ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇವರು ಪುರುಷನಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಮಾತೆಗೆ ಕಳಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಸಾಗರಮಂಥನ ಮಾಡಿದರು, ಕಳಶವು ಹೊರಬಂದಿತು ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಕೊಡಲಾಯಿತೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಕಳಶವನ್ನು ಮಾತೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಡುತ್ತಾರೆ, ಜ್ಞಾನಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯು ಜಗದಂಬೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈಶ್ವರನು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವೂ ಸಹ ಜ್ಞಾನಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲವೆ, ಮತ್ತೆ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ. ನಾವು ರಾಜಖುಷಿಗಳೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಪವಿತ್ರತೆಗೆ ಋಷಿ ಶಬ್ದವು ಬರುತ್ತದೆ, ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವಾದ ರಾಜಖುಷಿಗಳು ನೀವಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಹಠಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನೀವು ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ವಿಕಾರಗಳ ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನೀವೀಗ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ, ಇದು ಕುಂಭವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಯೋಗವನ್ನೂ ಕಲಿಯುತ್ತೀರಿ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರವು ಹೇಗೆ

ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನೀವೂ ಸಹ ಮಾ||ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರಾಜಧಾನಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ನಂಬರ್‌ವಾರ್ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ರಾಮನಿಗೆ ಬಾಣವನ್ನು ಏಕೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಮನಿಗೆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ- ಬಾಣ ಹೊಡೆಯುವುದು ಹಿಂಸಕ ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ದೇವಿಯರಿಗೂ ಸಹ ಹಿಂಸಕ ಬಾಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ- ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಯುದ್ಧದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮದು ಮಾಯೆಯ ಜೊತೆ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ಣ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಕಾರಣ ಮಾಯಾರಾವಣನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮದು ಇದು ಯುದ್ಧಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವವರ ಹೆಸರನ್ನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗ್ಗಿಂತ ಕುಳಿತು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಮತ್ತು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ಪಾಂಡವರ ಕಡೆಯವನು, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಕೌರವರ ಕಡೆಯವನು ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕುಳಿತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಹೆಸರುಗಳು ಇಲ್ಲ.

ಈ ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯು ಎಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿದೆ. ಆ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಓದುವರೋ ಅವರು ಉತ್ತಮ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಯೋಗವನ್ನಿಡುತ್ತೀರೋ ಮತ್ತು ಓದುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟು ಉತ್ತಮಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಶೀರ್ಷಾರಾಗುತ್ತಾರೆಯೆಂದರೆ ಹಣವೇ ನಷ್ಟವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಓದಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಈಶ್ವರೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮದು ದೊಡ್ಡ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರೀಸ್ ಈಶ್ವರೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ. ನೀವು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಗಾಡ್ ಫಾದರ್‌ಲೀ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಂದು ಬರೆಯಬಹುದು. ತಂದೆಯು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ನೀವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ! ಇದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿದೆ! ಮಕ್ಕಳು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕು- ನಾವು ಈಶ್ವರೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ ಏಕೆಂದರೆ ವಿಶ್ವದ ಚರಿತ್ರೆ-ಭೂಗೋಳವು ಹೇಗೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಚಕ್ರವು ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಅರ್ಥವಾಗಲಿ- ಈ ಈಶ್ವರೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಸರಿಯಾಗಿದೆ, ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಜ್ಞಾನವು ಇಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತವು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿತ್ತು? ನೀವು ಹೇಗೆ ಮಾಲೀಕರಾದೀರಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಬಹಳ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಗುತ್ತಿದೆ, ಸಿಂಹದ ಹಾಲನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಲಾಗುತ್ತದೆ.... ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಬುದ್ಧಿಯು ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರೆಯಾಗಬೇಕು. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯು ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿಬಿಡುವುದು. ನೆನಪು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಪದೇ-ಪದೇ ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಈ ಪರಿಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ, ಕಲ್ಪದಹಿಂದಿನ ತರಹ ಯಾರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ಬರತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಕಸಿ ಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪದ ಹಿಂದಿನ ತರಹ ನೀವು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕಸಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ದೇವತಾಧರ್ಮದ ಕಸಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯರು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅರಣ್ಯದ ಕಸಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೌದೆಯು ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ದೇವತಾಧರ್ಮದ ಕಸಿಯನ್ನು ನಾಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ತಂದೆಯ ಮತದಂತೆ ದೈವೀ ಹೂಗಳ ಸಸಿಯನ್ನು ನಾಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಾವೇನೂ ವನಮಹೋತ್ಸವ ಇತ್ಯಾದಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಿಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಶ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ವಿದ್ಯೆಯಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಯುದ್ಧಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಜಯ ಪಡೆದು ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸೋಲನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಾರದು.
2. ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಪವಿತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೈವೀ ಹೂಗಳ ಕಸಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:-ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸದ ಮುಖಾಂತರ ನನ್ನತನವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವಂತಹ

ನಿರಹಂಕಾರಿ ಭವ

ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ಸುಂದರ ದಾರ-ಇದು ನನ್ನತನವಾಗಿದೆ. ಈ ನಾನು ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವೇ ದೇಹಾಭಿಮಾನದಿಂದ ದೂರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೂ ಸಹ ಆಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ನಾನು ಎನ್ನುವುದು ಉಲ್ಟಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಆಗ ತಂದೆಗೆ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದರ ಬದಲು ಯಾವುದೋ ಆತ್ಮನ ನಾಮ್-ಮಾನ್-ಶಾನ್ ಪ್ಯಾರಾ ಮಾಡಿಬಿಡುವುದು. ಈ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಲು ನಿರಂತರ ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ-ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ನಿರಹಂಕಾರಿಗಳಾಗಿಬಿಡುವಿರಿ.

ಸ್ಲೋಗನ್:-ಯಾರದೇ ಕೆಟ್ಟ ಅಥವಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ತಿರಸ್ಕಾರ ಭಾವ ಬರುವುದು-ಇದೂ ಸಹ ಪರಮತವಾಗಿದೆ.